

Sygn. akt VIII GC 578/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Sylwia Roszak

Protokolant stażysta Paulina Piotrowska

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2016 r. w Bydgoszczy na rozprawie

sprawy z powództwa W. B.

przeciwko W. W.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwotę 368,78 zł (trzysta sześćdziesiąt osiem złotych siedemdziesiąt osiem groszy) tytułem niewykorzystanych zaliczek.

SSR Sylwia Roszak

UZASADNIENIE

Powód W. B. wniósł o zasądzenie od pozwanego W. W. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) kwoty 3.887,19 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23 września 2014 r. do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kosztów procesu z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż przeprowadzając kompleksowy remont silnika postanowił zregenerować wtryskiwacze, które w tym celu zaniósł do warsztatu pozwanego. Po odbiorze wtryskiwaczy od pozwanego dostarczył je do warsztatu mechanicznego (...), gdzie je zamontowano. Po tym powód wskazał, iż wyjechał na urlop. Po powrocie stwierdził, iż auto dymi, straciło na mocy oraz podczas odpalania słychać stuki. Powód wskazał, iż pojechał do zakładu (...), gdzie mechanicy stwierdzili przelewanie się wtryskiwaczy i zanieczyszczenie zaworu (...). Po wyczyszczeniu zaworu (...) powód jeździł autem kilka dni, po czym powróciły te same objawy. Następnie powód stwierdził, iż po wskazaniu przez pracowników warsztatu (...), że źle są naprawione wtryski, udał się do pozwanego, gdzie wykonano naprawę pogwarancyjną za kwotę 100,86 zł. Powód wskazał, iż po tym auto nie nadawało się w ogóle do jazdy i zostało odholowane do serwisu (...), gdzie stwierdzono źle zamontowane wtryski. Powód podniósł, iż żąda zwrotu poniesionych kosztów w serwisie (...), gdyż źle zamontowane wtryski pociągnęły za sobą naprawę innych części.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 25 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w osobie Referendarza sądowego zasądził należności zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, iż w lipcu 2014 roku dokonał naprawy wtryskiwaczy powoda, co zostało wykonane w sposób prawidłowy. Zakwestionował, iż dokonywał naprawy pogwarancyjnej. Potwierdził, iż w miesiącu wrześniu 2014 roku powód zgłosił się do niego kwestionując jakość dokonanej naprawy w lipcu. Pozwany dokonał wtedy kontrolnej ich diagnostyki stwierdzając, iż wtryskiwacze faktycznie nie są sprawne. Pozwany nie pobrał zapłaty za diagnostykę, a jedynie kwotę 100,86 zł jako zwrot wartości jednej końcówki wtrysku, którą to należało w jednym z wtryskiwaczy wymienić, aby w ogóle możliwe było dokonywanie diagnostyki. Pozwany wskazał, iż poinformował powoda o wynikach ponownej diagnostyki, że wtryskiwacze uległy ponownemu uszkodzeniu wskutek okoliczności zewnętrznych i nie pozostających w związku z pierwszą ich naprawą i dlatego roszczenie gwarancyjne nie może być przez niego uznane. Pozwany stwierdził, iż zaproponował ponowną naprawę, jednakże powód nie był nią zainteresowany i odebrał je w stanie niezmienionym. Ponadto pozwany dodał, iż nie zajmuje się montażem wtryskiwaczy, a klient winien we własnym zakresie zagwarantować sobie prawidłowy montaż wtryskiwaczy. Dodatkowo pozwany wskazał, iż powód nie wykazał, że montaż wtryskiwaczy w warsztacie M. R. był prawidłowy.

W odpowiedzi na sprzeciw powód zaprzeczył, aby do uszkodzenia wtryskiwaczy mogło dojść na skutek nieprawidłowego montażu czy demontażu wtryskiwaczy przez osoby pracujące w zakładzie (...).

Sąd ustalił, co następuje:

W lipcu 2014 roku powód zlecił pozwanemu czyszczenie wtryskiwaczy przy okazji przeprowadzania wymiany zaworów głowicy oraz naprawie rozrządu w pojeździe R. (...). Remont tego silnika przeprowadzał powód w zakładzie (...), w którym wymontowano wtryskiwacze.

Dowód: zeznania powoda – k.127 akt (protokół skrócony k. 124-124v), faktura nr (...) – k.44

Powód dostarczył pozwanemu wtryskiwacze celem ich czyszczenia. Po zbadaniu parametrów wtryskiwaczy okazało się, że trzeba dokonać ich regeneracji, na co powód zgodził się. Pracownik pozwanego – D. C. dokonał naprawy czterech wtryskiwaczy za łączną kwotę 1102,08 zł.

Dowód: faktura nr (...) - k. 8 akt, zeznania świadka J. P. – k. 97-98 akt, zeznania świadka D. C. – k.118 akt (protokół skrócony k. 115v), zeznania powoda – k.127 akt (protokół skrócony k. 124-124v), zeznania pozwanego – k.127 akt (protokół skrócony – k. 124 v- 125).

Powód po odbiorze wtryskiwaczy od pozwanego dostarczył je do warsztatu mechanicznego (...) M. R., gdzie ponownie zamontowano wtryskiwacze.

Dowód: zeznania powoda – k.127 akt (protokół skrócony k. 124-124v),

(...) powoda po pewnym czasie od naprawy zaczęło nieprawidłowo „chodzić”. W związku z tym W. B. udał się we wrześniu 2014 roku do zakładu (...). Po wskazaniu przez pracowników warsztatu (...), że źle są naprawione wtryski, udał się do pozwanego celem naprawy gwarancyjnej. Pracownicy pozwanego stwierdzili, iż faktycznie są uszkodzone wtryskiwacze. Były uszkodzone 4 przelewy i 1 końcówka Powód żądał naprawy przez pozwanego w ramach gwarancji. Pozwany nie zgodził się na naprawę pogwarancyjną wskazując, iż to nie z jego winy zostały uszkodzone wtryskiwacze, a było to spowodowane jakąś przyczyną zewnętrzną. Została wymieniona wyłącznie jedna końcówka w celu dokonania pomiarów. Powód zapłacił kwotę 100,86 zł za jedną końcówkę.

Dowód: karty pomiaru wtryskiwaczy – k. 41- 43 akt, zeznania świadka J. P. – k. 97v-98 akt, zeznania świadka D. C. – k.118 akt (protokół skrócony k. 115v), zeznania świadka R. J. – k. 118 (protokół skrócony k. 116v), zeznania powoda – k.127 akt (protokół skrócony k. 124-124v), zeznania pozwanego – k.127 akt (protokół skrócony – k. 124 v- 125).

We wrześniu 2014 roku auto nie nadawało się w ogóle do jazdy i zostało odholowane do serwisu (...). Stwierdzono uszkodzenie wtryskiwaczy. W warsztacie M. K. dokonano naprawy pojazdu wraz z wymianą części za kwotę 5000 zł.

Dowód: faktura VAT nr (...)/14 – k. 11 akt, zeznania świadka W. M. – k. 95v-96, zeznania świadka M. K. – k. 96-96v., zeznania świadka R. J. – k. 118 (protokół skrócony k. 116v), zeznania powoda – k.127 akt (protokół skrócony k. 124-124v),

Naprawa wtryskiwaczy w pojeździe powoda R. (...) w warsztacie pozwanego została przeprowadzona prawidłowo. Pojazd z warsztatu wyjechał sprawny. Przyczyną uszkodzenia wtryskiwaczy był niesprawny układ zasilania, który został dopiero poprawnie naprawiony w firmie (...). Uszkodzenie zaworu (...) oraz całkowite pogorszenie stanu wtryskiwaczy mogło być skutkiem niewłaściwej jakości paliwa lub zanieczyszczenia mechanicznego.

Dowód: opinia biegłego sądowego J. M.– k. 138-148v. akt, uzupełniająca ustna opinia biegłego sądowego J. M. – k. 157-159 akt, 170 (protokół skrócony – k. 166- 167 akt).

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dowody z dokumentów prywatnych znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwość, autentyczność i moc dowodowa nie budziły wątpliwości, na podstawie zeznań świadków: W. M., M. K., M. R., J. P., D. C., K. J., A. J., zeznań stron oraz w oparciu o pisemną oraz ustną opinię biegłego sądowego J. M..

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom świadków W. M., M. K., gdyż wzajemnie się uzupełniają i korelują z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Należy także zaznaczyć, iż nie wniosły one wiele do przedmiotowej sprawy, a jedynie potwierdziły, iż we wrześniu 2014 roku powód dokonywał naprawy w serwisie (...). Nie stanowiły natomiast dowodu na okoliczność kto ponosi odpowiedzialność za niesprawny pojazd powoda, a w szczególności, iż to pozwany nieprawidłowo wykonała naprawę wtryskiwaczy, co spowodowało uszkodzenie pojazdu.

Za wiarygodne w całości Sąd uznał zeznania D. C., albowiem pokrywają się one z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami J. P. i pozwanego oraz są jasne i rzeczowe.

Zdaniem Sądu wiarygodne są także w przeważającej części zeznania świadka M. R., który potwierdził, iż naprawa pojazdu powoda R. była wykonywana w jego zakładzie. Wiarygodności zeznań tego świadka nie podważają jego twierdzenia, iż po dokonanej naprawie i reklamacji pozwanego nastąpiło zdemontowanie wtryskiwaczy celem ich przedłożenia u pozwanego w ramach naprawy reklamacyjnej, a po zwrocie tych wtryskiwaczy i zamontowaniu ich po raz drugi było jeszcze gorzej. Jak wynika bowiem z zeznań pozwanego, za drugim razem nie była wykonywana naprawa wtryskiwaczy, a jedynie wymieniona jedna końcówka, za którą powód zapłacił. Zatem logiczne jest, iż pojazd powoda nie mógł być sprawny, skoro zostały ponownie zamontowane uszkodzone wtryskiwacze. Jedynie odnośnie terminu, w którym przyjechał powód celem usunięcia usterek, gdzie świadek wskazywał, iż po 2-3 dniach powód przyjechał z reklamacją, Sąd uznał te zeznania świadka M. R. za niewiarygodne, albowiem z innych dowodów, w tym zeznań powoda wynika, iż dopiero we wrześniu pojechał celem „naprawy gwarancyjnej” wtryskiwaczy do pozwanego. Natomiast z zeznań tego świadka wynika, iż byłoby to zaledwie kilka dni później niż pierwotna naprawa wtryskiwaczy, która miała miejsce w lipcu.

Za wiarygodne w przeważającej części Sąd uznał zeznania świadka J. P., albowiem są jasne i pokrywają się z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Jedynie niewiarygodne są twierdzenia świadka odnośnie okoliczności dotyczących wykonania czyszczenia wtryskiwaczy przy zgłoszeniu reklamacyjnym przez powoda. Z wiarygodnych bowiem zeznań pozwanego wynika, iż przy wizycie powoda we wrześniu 2014 roku w jego zakładzie dokonano wyłącznie wymiany jednej końcówki wtryskiwaczy celem jego zweryfikowania - czy jest on uszkodzony. Powód natomiast chciał, aby pozwany wykonał naprawę na swój koszt, na co nie zgodził się pozwany. Zatem niemożliwe jest, iż we wrześniu pozwany dokonał po raz drugi naprawy – czyszczenia wtryskiwaczy.

W ocenie Sądu nie wniosły wiele do przedmiotowej sprawy zeznania świadka R. J., który potwierdził jedynie, iż powód dokonywał regeneracji wtryskiwaczy u pozwanego. Sąd uznał je za wiarygodne.

Sąd nie dał wiary w części zeznaniom świadka K. J., iż to przez wtryskiwacze nastąpiło zmieszanie oleju, gdyż nie pokrywa się to z pozostałymi dowodami, a nadto w tym zakresie niezbędna była wiedza specjalistyczna. Poza tym należy podkreślić, iż świadek ten pracował w warsztacie (...) M. R. i wykonywał prace w pojeździe na zlecenie powoda, w tym wymontowywał i następnie montował wtryskiwacze, które były naprawiane u pozwanego, zatem był zainteresowany wynikiem niniejszego postępowania, a w szczególności tym, aby nie uznać, iż to z winy pracowników M. R. nastąpiły uszkodzenia pojazdu.

Zdaniem Sądu wiarygodne są zeznania stron zarówno powoda i pozwanego, albowiem potwierdziły one okoliczności dokonywania naprawy i wzajemnie ze sobą korelują. Jedynie zeznania pozwanego odnośnie daty wykonanej naprawy wtryskiwaczy tj. wskazywanie, że miało to miejsce pod koniec wakacji, jest niezgodne z innymi dowodami, w tym fakturą nr (...) z dnia 25 lipca 2014 roku. Jednakże w ocenie Sądu stanowi to zwykłą omyłkę strony. Niezależnie od powyższego zeznania stron nie stanowiły dowodu na okoliczność kto ponosi odpowiedzialność za niesprawny pojazd powoda, a w szczególności, czy to pozwany nieprawidłowo wykonała naprawę wtryskiwaczy.

Należy jednocześnie podkreślić, iż praktycznie bezsporne było pomiędzy stronami to, że pozwany dokonywał naprawy wtryskiwaczy w lipcu 2014 roku, które wymontowali, a następnie zamontowali pracownicy z warsztatu (...), a następnie powód we wrześniu 2014 roku ponownie przyjechał celem dokonania naprawy „gwarancyjnej” wtryskiwaczy. Niesporne było także – pozwany temu nie zaprzeczył, iż powód oddał pojazd we wrześniu do serwisu (...). W rzeczywistości sporne było jedynie to, czy pozwany ponosi odpowiedzialność za uszkodzenie pojazdu powoda R. (...) po naprawie wtryskiwaczy w lipcu 2014 roku i w związku z tym czy winien zwrócić koszty poniesione przez powoda na rzecz M. A. B. (...) za naprawę pojazdu. W tym jednak zakresie niezbędne było dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego, gdyż rozstrzygnięcie sprawy wymagało wiadomości specjalnych.

W tym stanie rzeczy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego J. M. na okoliczność czy naprawa wtryskiwaczy w pojeździe powoda R. (...) o numerze rej. (...) wykonana przez pozwanego w 2014 r. została przeprowadzona prawidłowo, jeżeli nie to na czym polegała nieprawidłowa naprawa i czy mogła spowodować skutki wskazywane przez powoda, oraz na okoliczność kosztów niezbędnych do usunięcia skutków wadliwej naprawy w tym w szczególności czy kwota 3887,19 zł wynikająca z Fv (...) (karta 12) jest związana z wadliwą naprawą wtryskiwaczy.

Sąd w całości zaaprobował pisemną oraz ustną uzupełniającą opinię sporządzoną przez biegłego sądowego J. M.. Wydana opinia została sporządzona w sposób rzetelny i pełny. Biegły w jasny i logiczny sposób odpowiedział na zawarte w tezie dowodowej pytania oraz w sposób rzeczowy je uargumentował zarówno w opinii pisemnej jak i podczas rozprawy odpowiadając na wszystkie pytania stron. Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania wniosków opinii biegłego. Ponadto biegły w sposób jednoznaczny wskazał, dlaczego nie ma podstaw do przeprowadzenia w chwili obecnej badania wtryskiwaczy z układem zasilania.

Na podstawie art. 217 § 3 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. Sąd pominął wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z innego biegłego, po przeprowadzeniu badania wtryskiwaczy oraz pojazdu powoda. Przede wszystkim wszystkie okoliczności sporne w niniejszej sprawie, zdaniem Sądu zostały dostatecznie wyjaśnione. Poza tym samo niezadowolenie strony z opinii biegłego nie może być podstawą do powołania kolejnego biegłego. Nadto biegły J. M. w sposób wyczerpujący i rzeczowy wyjaśnił wszystkie okoliczności sprawy. Trzeba też podkreślić, iż powód od samego początku kierował swoje roszczenia do pozwanego, twierdząc, iż to z winy pozwanego uległ uszkodzeniu jego pojazd, a zatem już wówczas mógł wnieść do Sądu o zabezpieczenie dowodu poprzez przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność wykonanej naprawy, po dokonaniu oględzin wtryskiwaczy oraz pojazdu powoda. Dowód taki przeprowadzony krótko po naprawie mógłby wykazać w sposób pewny i jednoznaczny co było przyczyną uszkodzeń. Natomiast jak wskazał biegły sądowy J. M., a co Sąd uznaje za logiczne i zgodne z doświadczeniem życiowym, nie ma możliwości, żeby pojazd, który był użytkowany przez 1,5 roku poddać badaniu, które stwierdziłoby przyczynę wcześniejszego uszkodzenia sprzed ponad 1,5 roku.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż na podstawie art. 505⁷ k.c. Sąd rozpoznał sprawę z pominięciem przepisów dot. postępowania uproszczonego, gdyż rozstrzygnięcie sprawy wymagało wiadomości specjalnych.

Strony stosunku obligacyjnego w przedmiotowej sprawie łączyła umowa o dzieło w postaci naprawy wtryskiwaczy. Zgodnie z art. 627 przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Umowa o dzieło jest umową konsensualną, dwustronnie zobowiązującą, wzajemną i odpłatną, a jej zawarcie następuje zgodnie z ogólnymi zasadami dotyczącymi umów (zob. A. Brzozowski (w:) System prawa prywatnego, t. 7, 2004, s. 316–317). Ekwiwalentem świadczenia przyjmującego zamówienie, które polega na wykonaniu dzieła, jest świadczenie zamawiającego polegające na zapłacie wynagrodzenia, z czego wynika odpłatny charakter umowy o dzieło. Umowa o dzieło jest umową o „rezultat usługi”.

W przedmiotowej sprawie między stronami, wytworzył się stosunek zobowiązaniowy. Pozwany zobowiązał się do wykonania naprawy wtryskiwaczy, zaś powód zobowiązał się do zapłaty wynagrodzenia za wykonane dzieło. Bezsporne jest, iż pozwany wykonał zlecone przez powoda dzieło, zaś powód dokonał zapłaty za wykonane dzieło.

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną było czy wykonana przez pozwanego naprawa miała związek z późniejszą awarią i koniecznością ponownej naprawy pojazdu.

W okolicznościach niniejszego postępowania bezsporne było, iż pojazd należący do powoda po regeneracji wtryskiwaczy uległ uszkodzeniu i został oddany do (...), gdzie wykonano ostatecznie prawidłowo naprawę po której pojazd jest nadal użytkowany przez powoda. Bezsporne było także, że poza naprawą wtryskiwaczy u pozwanego pojazd – głowica i rozrząd był naprawiany w warsztacie (...) M. R..

W związku z poniesionymi przez powoda okolicznościami i domaganiem się zasądzenia od pozwanego kosztów poniesionych na rzecz firmy (...) za naprawę pojazdu należało uznać, iż powód domaga się odszkodowania na zasadach ogólnych. Zgodnie z art. 471 k.c. dłużnik jest obowiązany do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Prawidłowe zachowanie się dłużnika w wykonaniu zobowiązania polega na zadośćuczynieniu oczekiwaniom wierzyciela, którego uzasadnieniem jest istniejące między stronami zobowiązanie. Jeżeli dłużnik uchybia swoim obowiązkom, nie spełniając świadczenia lub spełniając je w sposób nienależyty, to wierzyciel może podjąć kroki zmierzające do przymusowej realizacji świadczenia. W wypadkach, gdy uzyskanie świadczenia w drodze przymusowej egzekucji jest niemożliwe albo wierzyciel z różnych powodów stracił zainteresowanie pierwotnym świadczeniem, przysługuje mu roszczenie o naprawienie szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania. Odszkodowanie za niewykonanie umowy dochodzone na podstawie art. 471 k.c. jest świadczeniem mającym powetować szkodę spowodowaną niewłaściwym działaniem lub zaniechaniem dłużnika. Jest to roszczenie o innym charakterze niż roszczenie o wykonanie umowy. Ma ono na celu wyrównanie uszczerbku wywołanego nieprawidłowym zachowaniem kontrahenta, a nie wymuszanie na nim zobowiązania zgodnie z treścią umowy. Odpowiedzialność kontraktowa znajduje zastosowanie w stosunkach między wierzycielem i dłużnikiem, którzy są stronami określonego stosunku zobowiązaniowego.

Odpowiedzialność kontraktowa dłużnika powstaje, jeżeli spełnione zostaną następujące przesłanki: 1) szkoda wierzyciela w postaci uszczerbku majątkowego; 2) szkoda musi być spowodowana niewykonaniem lub nienależycie wykonanym zobowiązaniem przez dłużnika; 3) związek przyczynowy między faktem nienależytego wykonania lub niewykonania zobowiązania a poniesioną szkodą. Ciężar dowodu istnienia wyżej wymienionych przesłanek, faktu aktualizującego odpowiedzialność z art. 471 k.c., istnienia związku przyczynowego oraz powstania szkody, także w postaci utraconych korzyści, w świetle art. 6 k.c. spoczywa na wierzycielu jako osobie, która z tychże faktów wywodzi skutki prawne (wyrok SA w Lublinie z dnia 19 lutego 2013 r., I ACa 717/12, LEX nr 1314796). Musi on zatem najpierw udowodnić istnienie ważnego zobowiązania o określonej treści, w stosunku do którego czyni dłużnikowi zarzuty jego naruszenia.

Bezsporne było w sprawie, iż strony łączyła ważna umowa o dzieło w postaci naprawy wtryskiwaczy. Zatem, powód musiał wykazać przesłanki odpowiedzialności pozwanego za naprawę wtryskiwaczy.

W ocenie Sądu, powód nie wykazał przesłanek odpowiedzialności pozwanego. Przede wszystkim nie wykazał, iż pozwany nieprawidłowo wykonał naprawę wtryskiwaczy, a nadto, że dokonana naprawy pojazdu w warsztacie M. K. była spowodowana nieprawidłową naprawą wtryskiwaczy.

W przedmiotowej sprawie biegły sądowy J. M. stwierdził jednoznacznie, iż dokonana przez pozwanego naprawa była prawidłowa. To Zakład Usługowo – Handlowy (...), który wykonywał naprawę pojazdu nie dokonał czyszczenia układu zasilania. W swojej opinii pisemnej, a także ustnej biegły wskazał, iż uszkodzenie pojazdu, w tym wtryskiwaczy we wrześniu 2014 roku, czyli po naprawie dokonanej przez pozwanego, było spowodowane zanieczyszczeniami układu zasilania, niewłaściwym paliwem. Z opinii biegłego J. M., która w ocenie Sądu odznacza się fachowością jednoznacznie wynika, iż to nie pozwany jest odpowiedzialny za uszkodzenie pojazdu, w tym za zepsute wtryskiwacze we wrześniu 2014 roku.

Tym samym powód nie wykazał przesłanek odpowiedzialności pozwanego za wykonaną naprawę. Przede wszystkim nie udowodnił, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c., iż to pozwany wykonał nienależycie umowę, źle naprawił wtryskiwacze.

Warto także dodać, iż zgodnie z umową pozwany miał wykonać jedynie regenerację wtryskiwaczy. Ani ich nie wymontowywał z pojazdu, ani także ich nie zamontowywał. Nie mógł zatem widzieć w jakim stanie jest pojazd i co powinno być dodatkowo zrobione – naprawione w pojeździe, aby naprawione wtryskiwacze prawidłowo działały.

Podkreślenie wymaga fakt, iż zgodnie z art. 355 § 2 k.c. należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności. Profesjonalizm dłużnika powinien przejawiać się w dwóch podstawowych cechach jego zachowania: postępowaniu zgodnym z regułami fachowej wiedzy oraz sumienności. Obok fachowych kwalifikacji od profesjonalisty wymaga się zwiększonego zaangażowania w podjęte działania przygotowujące i realizujące świadczenie. Chodzi o większą zapobiegliwość, rzetelność, dokładność w działaniach profesjonalisty. W przedmiotowej sprawie powód w żaden sposób nie udowodnił, iż pozwany działał nieprawidłowo i niefachowo, nierzetelnie dokonał naprawy wtryskiwaczy i z tego tytułu poniósł szkodę.

Wobec powyższego, Sąd uznał, iż powód nie wykazał, że pozwany nieprawidłowo wykonał naprawę wtryskiwaczy, a nadto pozostałych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, w szczególności związku przyczynowego pomiędzy wykonaną naprawą wtryskiwaczy a szkodą w postaci konieczności dokonania naprawy pojazdu w B. (...) M. K..

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 6 k.c. i 471 k.c., Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu orzeczono w niniejszej sprawie na podstawie art. 98 k.p.c. tj. zasady odpowiedzialności za wynik procesu. W przedmiotowej sprawie pozwany wygrał niniejszą sprawę. Koszty, jakie poniósł pozwany to kwota 617 zł. Na powyższą kwotę składa się kwota 600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalonego w oparciu o § 6 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) i kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, W związku z powyższym zasądzono od powoda na rzecz pozwanego, kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Nadto w wyroku na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwotę 368,78 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego oraz należności świadków.

SSR Sylwia Roszak

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)